

Magyar Közöny

A szegedi joghallgatók hivatalos lapja

2006. május
XIII.évfolyam, 4. szám

400
liter:
a koktél-
készítés
országos rekordja!

Szakdolgozat és Diplomakötés

AKCIÓ! Dani utca 6.

1500 Ft-tól

3 vagy több diploma esetén

akár 20% kedvezmény!

A részletekről, tájékozódj ÜZLETÜNKBEN!

Akció időtartama: 2008. Május 31-ig, illetve visszavonásig!
6720 Szeged, Dani J. u. 6. • Tel./Fax: (62) 472 - 901 • Tel./Fax: (62) 477 - 584
szalon@profilcopy.hu • www.profilcopy.hu • szerviz@profilcopy.hu

Egész évben minden korosztálynak!

Szolgáltatásaink:

- Gyógy- és élményfürdő
- Csúszdapark
- Hullámedence
- Gyógyászati kezelések
- Gyermekegyüdülés élményelemekkel
- Játsszótér, strandröplabda
- Szabadstrand úszó aquaparkkal
- 5 hektáros, zöld pázsittal borított kemping
- Motelszobák, összkomfortos faházak, apartmanok, üdülőházak

ÜDÜLÉSI CSEKK
ELFOGADÓHELY!
Egészségpénztárakkal
szerződésben
állunk.

Minden medence- és csúszdaszolgáltatás
1 fürdőbelépővel vehető igénybe!

JONATHERMÁL Rt. 6120 Kiskunmajsa, Kőkút 26.
Tel.: 00-36-77/481-855 Fax: 00-36-77/481-013
E-mail: jonathermal@mail.datanet.hu www.jonathermal.hu

Ez itt az On hirdetésnek a helye!

Pákó

Hirdetési információ:

magyarkozony@yahoo.com

Hirdetési információ:

magyarkozony@yahoo.com

Sziasztok!

Az idei évben is elérkezett május, amely sok egyetemistában minden bizonnyal kettős érzelmeket vált ki. Egyrészt a közeledő nyár, a meleg napsütés sétálni csábít mindenkit: úgy érzi az ember, mindegy, hogy mit csinál, csak végre ne kelljen a szobában, vagy az előadások alatt a padban ülni; másrészt viszont újra rémisztő közelségbe kerül a vizsgaidőszak. Gondolom sokatok csatlakozik hozzám, ha azt mondom, a nyári vizsgaidőszak sokkal léleklöbb és embert próbálóbb

tud lenni, mint a téli, hisz ezúttal nem esik jól bent ülni a meleg szobában, nem sötétedik be délután háromkor, és nem fagy meg az ember, ha kedve támad egy kerthelyiségben leülni a barátaival pár kellemes órára.

Mögöttünk áll viszont egy élményekkel és talán kikapcsolódási lehetőségekkel teli szorgalmi időszak, melynek vitathatatlanul legkiemelkedőbb kari rendezvénye, az AJTK-GTK nap, a résztvevők száma alapján sokaknak szolgált egy utolsó kikapcsolódási lehetőségekkel a vizsgák előtt. Azok, akik nem tudtak kilátogatni, mostani számunkban beszámolunk erről a rendezvényről. Mindemellert sok érdekességet tartogatunk számotokra: interjú rovatumunkban ezúttal Dr. Szomora Zsolttal beszélgetünk a jövő évben esedékes OTDK-ról, de olvashattok az álmok és az emlékek jelentőségéről, valamint bemutatjuk az újonnan megválasztott Hallgatói Önkormányzat tagjait is.

Mindenkinek jó szórakozást kívánok és a közeledő vizsgaidőszakra minél kevesebb UV-t és kitartást, hisz utána nyáron lesz időnk kipihenni a sok tanulás okozta fáradalmakat!

Szabó Áron
főszerkesztő

Tartalom

„Napjainkban az átlaghoz képest szükséges egy bizonyos területen kiemelkedő teljesítményt nyújtani”
Interjú dr. Szomora Zsolttal

4

Law-Fari közös nap

6

Topmodell leszel?

8

Érzelmek hálójában
– Álmok és emlékek –

10

Első benyomások

12

Körkérdés

14

A floorball

16

Az új HÖK-terület

18

Pandora szelencéje – tudnál olyan zenét játszani, amit szeretek?

20

Viccek

22

„Napjainkban az átlaghoz képest szűkebb egy bizonyos területen kiemelkedő teljesítményt nyújtani”

Interjú dr. Szomora Zsolttal

- Milyen tartalom rejlik az OTDK rövidítés mögött?

- Az OTDK mint rövidítés az Országos Tudományos Diákköri Konferenciát takarja. Ennek a rendezvénynek az a célja, hogy a joghallgatók a tanulmányi kötelezettségeiken kívül elkezdjenek egy-egy számukra érdekes témával tudományos igénnyel foglalkozni. Az így elkészített tudományos dolgozatokat a konferencián mutathatják be, itt kerül sor a dolgozatok megmérettetésére. A különböző jogterületekkel foglalkozó szakterületek több, az aktuális konferencia-kírási alapján szám szerint húsz tagozatra vannak osztva: a polgári jogtól egészen a római jogig valamennyi jogterület képviselteti magát a jogi OTDK-n. Sőt, a korábbiakhoz képest azt is sikerült elérni, hogy a jogi informatika, a statisztika és a demográfia is önálló tagozatként szerepelhessen a következő konferencián. Így mindenki megtalálhatja a számára érdekes jogterületet.

- Mikor rendezik a következő OTDK-t?

- A következő konferencia 2007. április 24-26. között lesz, tehát a jövő év tavaszán. Egyfajta „vetésforgó rendszer” van kialakítva a jogi karok között a rendezés jogát és kötelezettségét illetően. Most a budapesti Károli Gáspár Református Egyetem jogi kara fogja rendezni az OTDK-t azzal, hogy a helyszín a református egyház kon-

ferenciaközpontja lesz Balatonszárszón. Tehát akik velünk tartanak, jövő tavasszal elutazhatnak a Balatonhoz.

- Milyen eredményeket értek el karunk hallgatói az előző OTDK-n?

- A 2005 tavaszán, Győrben megrendezett konferencián két tekintetben is sikerült javítani korábbi eredményeinken. Egyrészt lényegesen több – szám szerint harmincnegyzet – dolgozattal indultunk, mint azt megelőzően.

„Az elhelyezkedésnél pedig, amennyire a tapasztalataink mutatják, lényeges előnynek számít, ha valaki fel tud mutatni egy OTDK-részvételt, netán helyezést.”

Ezzel majdnem kimerítettük a rendelkezésünkre álló negyvenfős keretet. El lehet mondani, hogy ez a korábbi évekhez képest a hallgatói aktivitás megduplázódását jelenti. Másrészt a díjaink számát is lényegesen sikerült növelni, ami tizenöt díjat jelent. Ami igazán öröndetes, az az, hogy a második helyezéseink száma magas

volt: nyolc második díjat jelent ez az említett tizenötösből. Ez azért fontos, mert valójában egy első és egy második hely között alig mérhető, nagyon kis különbség van. Így összességében ez igazán szép eredmény.

- Hogyan zajlik a konferencia menete?

- A megmérettetésen az elkészített dolgozatról kell egy körülbelül negyedórás előadást tartania a hallgatónak. Ezután a hallgatói opponencia következik, ami az jelenti, hogy a dolgozatot egy másik jogi kar hallgatója fogja előzetesen elolvasni és a helyszínen értékelni, szintén szóban. Tehát tulajdonképpen egy nyilvános védés és vita történik a dolgozatról. Az adott jogterület különböző karokról érkező oktatóiból álló háromtagú bírálóbizottságban szintén van egy tag, aki elolvassa valamennyi dolgozatot, és írásbeli értékelést készít róluk előre megadott szempontok alapján.

- Ezek szerint nem csak dolgozatróként, hanem opponensként is részt lehet venni a konferencián?

- Az opponencia ugyanolyan fontos feladat ezen a konferencián, mint magának a versenydolgozatnak az elkészítése. Személy szerint én arra biztatok mindenkit, hogy aki nem is gondolkodik dolgozatkészítésben, de szeretne egy ilyen konferencián részt venni, és tapasztalatokat szerezni, az vállaljon opponenciát. Ez nagyon fontos része a megmérettetésnek. Ahány dolgozatot viszünk a konferenciára, annyi opponens is kell delegálnunk, mivel így lesz biztosítva a hallgatók egyenlő aránya mind a dolgozatró, mind az opponensi oldalon. Emellett az opponenseket is díjazják, tekintettel arra, hogy itt hallgatók

végzik el ezt a feladatot. Ez nem minden szekcióban szokásos, a természettudományoknál ilyen nincsen, de a jogászoknál ez régi hagyomány.

- A két évvel ezelőtti OTDK-n milyen eredményt értek el a karunkat képviselő opponensek?

- Az összesen harminc tagozatból tízben szegedi hallgatók nyerték el a legjobb opponensnek járó díjat. Ha a résztvevő jogi karok számár tekintjük, akkor ez kimagasló eredmény, hiszen van nyolc jogi kar, és az opponensi díjak harmadát mi hoztuk el. Ami azt mutatja, hogy a hallgatóink ezt a feladatot is komolyan vették.

- Az elkészítendő dolgozat formai követelményeiről mit lehet tudni?

- A dolgozatok terjedelmével kapcsolatban nagyon szigorú terjedelmi megkötések vannak. Most 2,5 ív a maximális terjedelem, ami százezer leütést jelent, ez a szokásos formátumban körülbelül 45-50 oldal. Az ezt megelőző évekhez képest szigorú megszorítások léptek érvénybe: mostantól a dolgozat első betűjétől az utolsóig kell érteni ezt – a tartalomjegyzékkel és a lábjegyzettel együtt. Ha valaki ezt nem tudja betartani, akkor nem fogadják el a dolgozatát.

- Kik jelentkezhetnek résztvevőnek?

- A nappali és a levelező tagozatos hallgatókra egyaránt számítunk, a levelezős hallgatók közül azonban csak az alapképzésben résztvevők indulhatnak. Tehát ha másoddiplomás, azaz posztgraduális képzésben tanulnak, akkor nincs lehetőségük erre.

- Azoknak, akik részt kívánnak venni a következő konferencián, mikor kell elkezdeniük a munkát?

- A most végzős hallgatóink már volt feladatuk ezzel kapcsolatban. Az ő a jelentkezésüket, illetve a nevezéshez szükséges dokumentumaik egy részét már el is kell küldeniük a nyár folyamán. Ugyanis a végzős hallgatók csak a graduális tanulmányaik alatt szerzhetnek jogot az indulásra. Így a következő konferencián már mint végzett jogászok vesznek majd részt. Ez egy kis hányadát jelenti a versenyzőknek, ők már dolgoznak. De mindenki másnak is, aki még

nem végzős, minél előbb érdemes elkezdenie a munkát. Ugyanis újból olyan helyzet állt elő, hogy tulajdonképpen november végén már a kész munkákat kell leadni, ami azt jelenti, hogy ha nem rohamléptekben akar az ember dolgozni, és jó teljesítményt kíván nyújtani, akkor jó, hogyha minél előbb felveszi a kapcsolatot a kiválasztott konzulenssel és a tanszéki TDK-felelőssel, és

a nyár folyamán is fordít egy kis figyelmet a dolgozatra, már ami az előkészítő munkát, például az irodalom-gyűjtést illeti. Az igazság az, hogy idén – akárcsak két évvel ezelőtt – nagyon szigorúan veszik a határidőket: november végéig mindenképpen kell készülnie a dolgozatnak.

- Milyen előnyökkel jár, ha egy hallgató részt vesz egy ilyen konferencián?

- Ha valaki megméretteti magát egy ilyen rendezvényen, akkor egyrészt bizonyosan szerez egyfajta tapasztalatot az önálló munka és az egy témában való elmélyülés területén. Ez – ha valakiből gyakorló jogász válik is később – sokkal igényesebb szemléletet tesz lehetővé a mindennapi joggyakorlatban is. Másrészt ki kell emelni az önálló szóbeli szereplés fontosságát és a saját álláspontunk melletti érvelés és meggyőzés feladatát, amely a mindennapi jogász munkája számára szükségesül velejárja. A konferencia alkalmat ad arra, hogy ilyen téren kipróbálhassuk magunkat. Ez a szellemi hozadéka az OTDK-n való részvételnek. Az elhelyezkedésnél pedig, amennyire a tapasztalataink mutatják, lényeges előnynek számít, ha valaki fel tud mutatni egy OTDK-részvételt, netán egy OTDK-helyezést is. Úgy gondolom, hogy napjainkban az átlaghoz képest szükséges egy bizonyos területen kiemelkedő teljesítményt nyújtani. A mai munkaerő-piacon nagyon nem mindegy, hogy az átlaghoz képest milyen többleteljesítményt tud a jelentkező letenni az asztalra.

Jagodics Ivett

Law-Fari közös nap

Azt mondják, hogy közös lónak tíros a háta, és mint jogászok is tisztában vagyunk, hogy a közös tulajdonnak is gyakran per a vége. Ennek ellenére az idei első jogász-közgazdász közös rendezésű kari nap a népi bölcsességeket megszegyenítő módon nagyszerűen zajlott le. Azt is mondják, hogy ha valami újat akarunk eladni a közönségnek, az a média alaptörvénye szerint vagy nagy legyen, vagy mozogjon és csillogjon. Nos ez sikerült.

Nem véletlenül egyeztettek hónapokig a HÖK-ösök, hiszen a Jóisten is kegyébe fogadta azt a napot. Így gyönyörű napsütéses időben kezdhettük meg a sorbaállást az asztaloknál, ahol mindenkit regisztráltak a karoknak megfelelően és egy karszalagot adtak az esti partira való belépést megkönnyítendő. Nagyon jó ötletnek tartották sokan, hogy mindenki hozhatott egy külsőt is, aki erre utaló szalagot is kapott. Ekkor már serény kezek dolgoztak a kb. 15 bográcsnál, hogy időben kész legyenek a beígért marhapörkölttel. Akinek kedve volt, beállhatott hagymát pucolni. A színpadon a dj is elkezdte ekkor az alaphangulathoz nélkülözhetetlen zenét nyomni, valamint ad hoc konferanszié módjára a focicsapatokat összekürtölni. A csapatok regisztrációja után fél tíz körül megkezdődött az elmaradhatatlan focibajnokság. Nos ha

szervezés, eredménybediktálás és csapatsorsolás terén nem is állunk olyan szinten, mint reményeink szerint nemsokára a németek, azért sikerült zökkenőmentesen tető alá hozni.

Nem ez volt azonban a nap egyetlen sporteseménye. A kisteherben ezzel párhuzamosan zajlott a kosárlabda bajnokság, ahol néhány tanár is megcsillogtatta a tehetségét és sporttudását. A te-

niszpályával szemben lévő épület előcsarnokában egész nap veszett csocsó mérkőzéseket nyomtak, ahol legalább ugyanolyan arányban jeleskedtek a szebbik nem képviselői, mint a teremtés koronái. És ismét sikerült bizonyítani, hogy egy pohár sör és legalább harminc nézelődő nélkül nem lehet egy csocsót rendesen csinálni. Apropos sör. Ami a keserű nedűt illeti, ezzel sem spóroltak a derék Hök-öseink, azonban Fortuna tartogatott számukra keserű poharat. Ugyanis nem sokkal az első hordó után kiderült, hogy sajnos nem jó a csap, így kb. másfél óráig

nem volt sör. Szerencsére ez még a korai órákban történt, és ebben az időben üdítő osztással áthidalták a situációt. Ebből persze mit sem vettek észre azok, akik gazella módra kecsesen ugrálva ping-pongoztak a fenti teremben. Ad hoc csapatokat és kiesési rendszert alkottak a játékosok maguknak, és ez alapján csaptak össze. Persze a hátsó asztaloknál a játék amatőr szerelmesei is kipróbálhatták magukat, amit az erősödő napsütés folytán egyre többen meg is tettek.

A nap legnagyobb durranása azonban a 12 méteres mászófal volt. Aki nem oldódott fel nagy mennyiségű alkoholban, próbára tehetette magát és a szervezők idegeit. Először a falon kellett felkúszni a bátor vállalkozónak, aztán a 20 méteres magasságban kifeszített függőhídon átegyensúlyoznia magát, végül lecsúszni a kifeszített pányván. Mondanom se kell, hogy ez volt a nap azon helye,

ahol soha nem volt idő szünetre. És mivel magam is 5 órán át adtam fel a mászókra a hevedert vagy tartottam a biztosítókötetet, elég sok élményem maradt. Meg kell mondanom, hogy a sokaknak hihetetlen nagy önbizalmuk van a képességeiket illetően, szó se róla nagyon sokan szépen maguktól felmáztak. De sajnos előfordult, hogy féltőn megadták magukat, és mivel lefelé nincs megváltás kénytelen kellett őket visszahúzni. Így a nap végére nem sok bőr maradt a kezeimen. Külön köszönet azonban a HÖK-ösöknek, akik egész nap ott voltak és

a hallgatók biztonsága érdekében lent és fent egyaránt kezelték a biztosító köteleket. Mindenesetre kihagyhatatlan élmény volt. Érdekes azonban, hogy itt is egyfajta vizsgaidőszak feeling uralkodott. Mindenki a végén szeretett volna jönni, de akkor többször.

Időközben megjavult a sörcsap is, és kettő óra magasságában, engedve a tömeg nyomásának fokozatosan elkezdtek kimérni a marhapörköltet, a levest, és egyéb finomságokat, annak függvényében, hogy melyik bográcásban volt már épp rágható. Itt azonban a kapkodás megbosszulta önmagát. Egyrészt valahogy mindenki elfelejtette, hogy a raktárban maradt a kenyér fele, így az hamar elfogyott, bár végül ezt is megoldották. Másrészt sokan úgy gondolták arisztokratikus nyugalommal, hogy nem állnak be a sorba, hiszen még vagy három bográcásban fő az étel, ha az kész lesz, akkor esznek. Akkor viszont elfogytak a tányérok, ami nem is csoda, hisz a regisztráció szerint több mint 1000(!!!!!) Hallgató látogatott ki aznap a Hattyásra. Ebéd után pedig édes a pihenés, és erre a székekben megpihenő közönség esetében is gondoskodtak a szervezők. Nemsokára ugyanis észbontó alakú lányok csillogtatták meg aerobik tehetségüket a színpadon amely a technika ördöge akadozó zenéje ellenére is nagyon jól sikerült és mély gondolatokat ébresztő produkció volt. Nem sokkal ezután a Bon-Bon együttes lépett fel csak ma, csak nekünk, csak itt, csak egy koncert erejéig, ahogy Frei kollega mondaná. A buli jól sikerült, de a sportban és évésben megfáradt hallgatók inkább csak hallgatták, semmint tomboltak

volna rá. Ekkora ugyanis mindenki már az előre beharangozott rekordkísérletre várt. Amire várni is kellett még egy kicsit, hiszen előtte sor került a karonkénti tanár-diák focimeccsre, ahol ismét bebizonyosodott hogy nem árt a rutin de az új seprű jobban seper. Ugyan a hirdetésen rajta volt még a fekvenyomó bajnokság és kötélhúzás is, de ekkor már javában he-

vedereztem, így ezekben nem vettem részt, mindenesetre szerintem megtartották őket. De legyen ez egy megdönthető vélelem.

Ami viszont nem kerülhetett el a figyelmem, az a fél négy körül megkezdett óriásrekord koktél elkészítése volt. Aki akart, önthetett a 400 literes tartályba, amelyhez azonban majdnem lasszószerűen kellett már a végén vadászni az önként jelentkezőket, hiszen mindenki az ellenkező irányba szeretett volna már látni a folyás irányát. Miután hitelesítették a literék számát, mind a jogi kar, mind a gazdaságtudományi kar dékánja tartott egy rögtönzött beszédet, a főszervezők is szóltak pár szót, aztán kezdődhetett a móka. Ugyanis a fogyasztás hírére az eddig a beszédeket apácát megszegyenítő önuralommal hallgató tö-

meg egyetlen masszává gyúrva rohanata meg a tartályt. Így, miután vagy háromszor majdnem sikerült feldönteni, drákió szigor mellett kellett kiosztani azt. Na de azért bőven jutott mindenkinek, aki bírta. És meg kell mondanom, nem volt rossz. Ezzel azonban el is szaladt az idő és öt óra tájban elkezdetek a hallgatók hazafelé szállingózni. Így ért számukra végre az aktív nappali idő, kellemes kilenctől hatig tartó „lébecolással”. Mindenki, aki kint volt ne csak az egész napos programért, ingyen italért és kajáért adjon hálaát a HÖK-ösöknek, hanem jusson eszébe, azt mind el is kellett pakolni. Munka után édes a pihenés, erre pedig a Club 911-ben szervezett partyval gondoskodott a két kar Hallgatói Önkormányzata. Sajnos azonban a karok közti és évfolyam vetélkedő amely 22 órára volt meghirdetve, elmaradt, azon oknál

fogva, hogy senki sem jött el így a történelemben talán először fordult elő, hogy a zsűri létszáma meghaladta a versenyzőkéét. Úgy tűnik, hogy a nap fáradalmait csak nehezen sikerült kipihenni, hiszen még hajnali egy óraker is inkább csak ült mindenki és egy-két lány táncolt. Azonban a nehéz kezdet ellenére jobb lett a folytatás. Hogy ehhez mennyiben járult hozzá Pákó, azt mindenki maga döntse el, de tény, hogy kettő, fél három körül sikerült egy fergeteges kis bulit összehozni, annak, aki még tudott mozogni, és nem csak az izomláz miatt.

Végeredményben elmondhatjuk, hogy az első közösködésünk fergetegesen sikerült és jövőre vagy csak ilyet, vagy jobban.

Fenyvesi Dávid

Topmodell leszel?

Az emberi kíváncsiság és az emberi exhibicionizmus mindig megtalálja egymást. Mint a mágnes két ellentétes pólusa. A modern korban is megtörtént a fentiek és a tényleg

nagy egymásra találása, mégpedig a különböző valóságshow-k formájában.

Volt itt már mindenféle kukkolós dolog műsorra tűzve: luxuslakásba beköltözős, szülőcserélős, híres embert követős, lakatlan szigetes és újabban üzletes. (Ez utóbbi elnevezésének nyelvi leleménye ragadott meg különösképpen: ez a bizniszrealiti.)

De most találtam rá a legújabb mutáns változatra: ez az anorexiásmodelles-beköltözős. Szerintem ez pazarul ötvözi az első formák leghíresebb tulajdonságait: luxuspártman van, híres ember van, pénznyeremény van. Mondjuk részemről inkább a lakatlan sziget, mint egy tucat modellszépítő, de hát ízlés dolga az egész.

Az alapkonceptió eléggé egyszerű: összejárnak egy manhattani lakásban tizenkét vérszesen lesóványodott fiatal lányt, hogy majd belőlük lesz az „America's next topmodel” cím büszke birtokosa. A díszlet eléggé bizarr, de ami a lényeges, hogy itt a jacuzzi és az emeletes ágy mellett saját profi kifutó is található.

És persze az egésznek van egy gardedámja, Tyra Banks, maga is modell. A hölgy – ha valaki nem ismerné – a Victoria's Secret fehérneműmárka nagykövetasszonya, és ha nem túlméretezett fehér tollal díszített szárnyakkal és szexi fehérneműben lép fel a divatbemutatókon, akkor éppen zenei karrierjét építgeti szívéssal. Mert ő énekesnő szeretne lenni.

Mondjuk manapság ki nem?

Rajta kívül van zsűri is, ők szavazzák ki a leendő modellányokat. Az egyik egy nő, állítólag ő volt a világ első topmodellje, de ez már nem nagyon látszik rajta, mivel az arca kicsit szétcsúszott azóta. Rajta kívül van valami fotós, elég feminin csávó, meg egy másik, öregebb, azt hiszem, ő meg valami stylist, és a szexuális beállítódásáról csak annyit, hogy van egy csivavája.

A lányoknak különböző „érdekes” feladatokat kell véghezvinniük hétről-hétre. Olyanokat, mint strasszokkal ékesített testtel pózolás egy biztosítókötélről lógva vagy egy sokemeletes épület megmászása utáni pózolás a fotósnak. Persze vannak olyan feladatok is, amelyek nem ennyire embert próbálóak, mint példának okáért egy tengerparti fűrdőruhás pózolás Barbadoson.

Persze az egésznek leginkább a pszichológiai része érdekes. Hogy a lányok hogy bukhatnak ki hétről-hétre egyre inkább a különböző mondvasínált probléma miatt. Mert ugye egy csapat csaj össze van zárva, és előbb-utóbb elkezdnek unatkozni, aztán meg kiutálna egymást. Rémesen szórakoztató tud ám lenni! Főleg, hogy ez tulajdonképpen a Szex és New Yorkra történő felkészítés péntek esteként. Plusz van abban valami szórakoztató, hogy mandulát majszolsz a tévé előtt, és egy órán keresztül azt figyeled, hogy egy rakás alutáplált és elcsökevényesedett értékvilágú lány azon vitatkozik, hogy az a bizonyos társuk tényleg alaptalanul vádolja-e étkezési zavarokkal a harmadik társukat. Aztán persze kiderül, hogy nem.

Egyébként semmi problémám sincs azzal, ha valaki mindená-

Kár-t vallottam, mondta a megkínzott hölgy.

ron modell akar lenni, ez is egy fogalalkozás, és ha valaki csinos összegeket akar keresni a csinos külsejével, akkor csak tegye. Mindeddig, amíg van rá racionális oka. Az, hogy pénzt akar keresni, sokat akar utazni, vagy férjhez akar menni egy év alatt legalább három heroínfüggő rockstárhoz. De ha valaki azzal a szöveggel jön, hogy így akarja megtalálni önmagát, az szerintem ne a kifutóra menjen, hanem ideggyógyászhoz.

Hogy tudná valaki megtalálni önmagát egy olyan környezetben, ami kizárólag a külsőségekre koncentrál, és még a Miss America szépségversenynél is kevesebb súlyt fektet a belső értékekre? Mert ott legalább megkérdezik, hogy szeretné-e világbéket, de itt még azt sem teszik meg. Szerintem az élet azért kicsit több értelmet tartogat, mint az, hogy jól nézzen ki valaki a fotós fényképezőgépe előtt.

Nagyon könnyen megszedítheti a frissen modellé avasztált tinilányokat ez a világ. Természetesen vonzó ez a csillogás, főleg mikor még nem látod át, mi folyik a színpalak mögött. Ezért az álom munkáért sokan sok mindent megtennének.

Tényleg elképesztő munkabírás kell ahhoz, hogy bírd a próbák és castingok örült tempóját, de még nem is a kiegészítés veszélye az, ami a legviszátetszőbb. Hanem az önkép csorbulása. Hiszen nagy a verseny és mindig tökéletesnek kell lennie a megjelenésednek, ha a csúcson akarsz maradni. És persze a legnagyobb követelmény az állandó soványság. Ezek után nem is meglepő, hogy vannak olyan nők, akik – mivel minden vágyuk az, hogy a reflektorfényben fürdő olasz vagy francia kifutókon ringathassák csípőjüket a világhír, a milliomos férj vagy a Marie

Claire-címlap felé – mindenféle irreális tanácsot megfogadnak, hogy megtarthassák dollárezreket jelentő alakjukat.

Ez is csak azt mutatja, hogy mennyire is érdeklő a mai nőket az alakjuk. Ez persze így volt régen is, de nekem nagyon úgy tűnik, hogy hisztéria-méretűvé csak mostanában kezd fokozódni a tökéletes test iránti hajsz. Már-már betegségbe hajszolják azokat is, akiknek egészséges lenne az önképük, de hát mint mindenbe, a média ebbe is belezavar.

De miért pont a csontsoványság vált divatszimbólummá az utóbbi negyed évszázadban? Mintha nemzetközi szupertitkos összeesküvés szövédné kontinensek, magazinok szerkesztőségei és a hírközlési cégek között, hogy csakis a kifejezetten sovány testű fiatal nők kerülhetnek címlapra, illetve képernyőre.

Ha a Google nevű internetes keresőbe befrod a fogyókúra szót, és rákeresel a magyar nyelvű találatokra, 0,47 másodperc alatt mintegy 707 ezer hivatkozást sikerül találnod. Ami azért nem semmi, tekintve, hogy ha ugyanilyen feltételek mellett Ben Affleck nevét írom be, az csak 119 ezer találatot eredményez.

A sovánnyá való szocializálódás elég korán megkezdődik minden rózsaszín ruhás kislány életében. Abban a szent pillanatban, mikor megkapják születésnapj vagy karácsonyi ajándékként az első Barbie-babájukat. Persze én nem olyan elv miatt nem tartom jellemfejlesztő játéknak őket, mint azok a radikális csoportok, akik túl szexinek érzik Barbie ruháit, és legszívesebben csadorba bújtatnák őt. Szerintem nem ez az emberiség fő gondja, főleg amíg Britney Spears még szabadon kószál.

Inkább az a bajom, hogy Barbie, ha élő, hús-vér nő lenne, nem is tudna megállni egyenesen és megtartani magát. Ugyanis előben a hölgy százkilencven centiméter magas lenne, harmincötös lábbal, kilencvennyolcas mellbősséggel és negyvenes csípőbősséggel. Tehát vagy előrebukna a túlméretezett mellei miatt, vagy pedig egyszerűen csak kettétörne középen.

Ezzel etetik már az óvodás kislányokat is. Persze e nélkül is előbb-utóbb leesik nekik a tantusz, hogy mennyivel előnyösebb a vonzó külső, hiszen a kiscsoport apró Don Juan-kezdeményei is mindig a szép kislányokat hívják homokozni. Ebből fog később kialakulni az a tendencia, amit az amerikai tinédzserek életét bemutató filmekből már jól, ismerhetünk: ez a gimnázium ebédloasztalainak láthatatlan kasztrendszer.

Ezeket végiggondolva már nem is tűnik furcsának, hogy ennyi lány akar modell lenni, hiszen mennyivel könnyebbnek tűnik az ő szemükkkel az ilyen értékvilágú élet.

Nem tudom, ki képes ilyen valóságtól teljesen elrugaskodott dolgokat véghezvinni, csak azért, hogy az alakját formában tartsa. Még ha ez a megélhetését jelenti, akkor sem. Mert nincs az a foglalkozás, ami megérné, hogy tönkretegyük az egészségünket. Főleg akkor, ha ebben olyan kevés értelmet látok, mint a manókenkedésben vagy a modellkedésben. Nem kétfelm, hogy nagyon sok pénzt lehet vele keresni, ha sikeres vagy, és fel lehet fogni egyszerű munkaként is, de akkor sincs benne tartalom.

- poison Ivy -

A néma elmondta a süketnek, hogy a vak látta a bénát szaladni.

Érzelmek hálójában

– Álmodok és emlékek –

„Emlékképek a múltból: illatok, színek, mozdulatok...”

De akkor is csak emlékek...”

/ism/

„A jövő azoké, akik hisznek álmaik szépségében.”

/Eleanor Roosevelt/

Miért álmodunk?

Hogyan segíthetnek rajtunk az álmaink, ha egyszer nem valóságosak?

Képesek vagyunk emlékezni az álmainkra, vagy akár bármire, ami a közelmúltban történt velünk?

Ezek a legfontosabb kérdések a mostani témánkkal kapcsolatban.

Az álmokról:

Néhány neves kutató arra a megállapításra jutott, hogy helyes azoknak az ősi törzseknek a megfigyelése, amelyek tagjai azt állítják: az álomvilág eseményei igazabbak az ébren töltött időszakban történetnél.

Igazság szerint senki sem tudja mi is valójában az álom. Tény, hogy sok dolog merül fel az álmainkban: van úgy, hogy a napi eseményeket éljük át újra, de az is előfordul, hogy valami egészen különlegeset tapasztalunk, aminek rendszerint semmi értelmét nem látjuk – reggel pedig vagy nem emlékszünk rá, vagy ha mégis, csak legyintünk, mondván „csak álom volt”.

Vagy mégsem? Mi van, ha ezek a

furcsa dolgok egyszer már megtörténtek velünk, vagy éppen a közeljövőben fognak megtörténni? De persze mi nem foglalkozunk vele, hiszen ezek csupán álmok – semmi közük a valósághoz...

Számos kultúra nagy jelentőséget tulajdonít az álmokképeknek. Például az ausztráliai bennszülöttek „álomidőben” élnek. A Biblia szerint József az álmait használta fel népe megmentése érdekében. Az amerikai indiánok mindmáig gondosan figyelemmel követik álmaikat, hogy észrevegyék, amit az őseik azokon keresztül üzennek nekik.

Senki sem tudja mi az álom, miért álmodunk, de abban egyetértünk, hogy roppant különösek, és olykor képesek megváltoztatni az egész életünket.

Az álmok nyelve:

Biztos találkozottok már a könyvesboltok polcain úgynevezett Álmoskönyvekkel. Ezek foglalkoznak azzal, hogy megfejtésük az álmokat. Mintegy szótárt alkotva felsorolják a legtöbbször előforduló álmokképeket (sajnálatos módon a teljesség igénye nélkül), és leírják a jelenségeiket. Én a magam részéről nem igazán hiszek ezekben az írásokban. Bár való igaz, hogy van néhány univerzális álmokkép, amely valószínűleg ugyanazt jelenti mindenkinél – például, hogy ha kiesik egy fogad álmodban, akkor egy közeli rokonod meghal, vagy ha macskát látsz, akkor valaki nem őszinte veled, kibeszél a hátad mögött, stb. Ennek ellenére úgy vélem, hogy az álmok személyre szabottak, amiket nem lehet csak úgy, egy

könyv alapján megfejteni. Inkább figyelniük kellene arra, hogy ha többször megálmodjuk ugyanazt a situációt, akkor az bizonyosan nagy jelentőséggel bír a jelenünkben, vagy esetleg a jövőnkben.

Az álmok ereje:

Éjszaka nagyon sok dolgot teremtünk álmodunkban. És az a legelképesztőbb, hogy egész életünkben minden éjjel álmodunk (akár emlékszünk rá, akár nem), és minden reggel tudjuk, hogy csak álom volt, nem valóság.

Mégis, amikor újra beesteledik, elalszunk, a képzeletünk kiterjeszti szárnyait, és ekkor már nem támad bennünk kétség – feltétel nélkül elfogadjuk az álom valóságosságát.

A képzelet megteremti az álmainkat, amelyekről tudjuk, hogy nem reálisak, nem igaziak. Amikor azonban eljönnek, és körülölelnek bennünket, teljesen valóságosnak tűnnek – igazabbnak, mint a valós világ.

Ez az egyetlen különbség álom és valóság között: a valós világban kétkelhetetsz, hogy amit éppen hallasz vagy érzel, az vajon valódi, vagy elaludtál, és csak álmodod az egészet. Ám egy álomban sosem merül fel benned annak a lehetősége, hogy csak álmodsz...

Azaz a valóság engedi, hogy használj a józan eszedet, de a képzelet sosem tenne ilyet.

Itt kell megemlítenem, hogy az úgynevezett éjszakai álmokat nem keverhetjük össze a nappali álmodozással. Ez utóbbi az az állapot, amikor csak üldögélsz csendesen, nem csinálsz egyebet, mint bámulsz a semmibe, és úgy érzed, hogy olyan jó „csak úgy” lenni, létezni a világmindenségben...

Szóval ilyenkor egy ábrándkép

úszik el a szemed előtt, hogy te leszel az ország első embere, vagy a leggazdagabb ember a világon, vagy, hogy akibe már régóta szerelmes vagy, rád néz, és ugyanazt érzi, amit te... És még sorolhatnám órákig. A lista végtelen.

Ilyenkor az elméd tisztában van vele, hogy ezek csupán ostoba képzelgések, de mégis olyan édesek, hogy tovább álmodozol. Ébren vagy, mégis álmodsz. Egy mámorító ez az állapot, hogy legszívesebben fel sem ébrednél belőle. Jó neked ott az álomvilágban, ahol minden kívánságod egy szempillantás alatt teljesül, ahol azt kapod meg amit illetve akit akarsz. Na ez az, amit nem szabad túlzásba vinni, mert akkor még a végén tényleg ott ragadsz egy álomban, ahonnan senki sem tud visszarángatni, és bevisznek a bolondokházába...

Egy szó, mint száz: csodás az ábrándozás, de csak ha nem visszük túlzásba.

Az álmaid, mint segítőik:

Amennyiben nehéz időket élsz át éppen, amikor gondok gyötörnek egy barátod miatt, amikor egy kínzó kérdés nem hagy nyugodni, megkérheted az álmaidat, hogy segítsenek neked. Rendkívül egyszerű a dolgod: lefekvéskor tedd fel a téged nyugtalanító kérdést, kérj rá választ, útmutatást az álmaidtól, és adatokat arról, hogy milyen végkimenetelre számíthatsz az ügyben. Miután reggel felébredsz, tudatosítanod kell magadban, hogy amit álmodtál, illetve amire emlékszel az álomból, az a válasz a kérdésedre. Ne törődj azzal, hogy mennyire valószínűtlen, mennyire távol áll az útmutatás a kérdésedtől. Egyszerűen csak fogadd el.

És ha a sors úgy hozza, hogy teszem azt: semmire sem emlékszel az álmodból: akkor ez lesz a végső megoldása az ügyednek. Azaz nem kell foglalkoznod a problémával, az élet majd megoldja helyetted. Csak sodródj az árral, és ne törődj semmivel...

Az emlékezés tehetsége:

Az álmokkal összefüggésben már említettem, hogy nem mindig emlékszünk arra, amit éjjel álmodtunk. Sőt van olyan ember,

aki még sohasem tudta visszaidézni az álmait. Ők azt állítják: sosem álmodnak semmit. Pedig ez nem igaz. Náluk is ugyanúgy feltűnnek az álomképek, mint bárki másnál – csakhogy az ő esetükben valami miatt nem emlékeznek rájuk. Lehet ez valamiféle stresszhelyzet vagy a sok félyülemlett gond miatt. Igazából erre még nem jöttek rá az álomkutatók.

És hogy hogyan javíthatod az emlékezőtehetségedet?

Valójában olyan egyszerű, apró trükkökkel, amikre lehet, hogy sosem gondolnál. Például nem tesz jót, ha túl sok koffeint juttatsz a szervezetedbe közvetlenül lefekvés előtt. (Természetesen a vizsgaidőszak kivételt képez ez alól...) Illetve inkább zöld teát vagy gyümölcsösöt válassz, és mondd le a fekete teáról éjszaka. Ha pedig végképp úgy érzed, hogy az álommanók ellopták az álmaidat,

akkor nincs más teendő, mint, hogy igyál egy pohár meleg tejet (lehetőleg mézrel elkeverve), mivel ez rendkívül nyugtató hatással bír. Emellett kiváló kiegészítő lehet egy úgynevezett „álompárna”, amelyet te magad is elkészíthetsz. Csak annyit kell tenned, hogy beszerzel néhány gyógynövényt – levendulát, kamillát, rózsaszirmot és rozsmaringot. Az álompárna belsejébe kerül ez a gyógyfüvekkel teletömött kiszacsó, amire aztán ráhúrod a külső huzatot. Ezt kell a rendes párnád alá tenned, és már kész is vagy. Hidd el, úgy fogsz aludni, mint a bunda. Csak bírd felébredni reggel...

Erről jut eszembe! Majdnem elfelejtettem: nagyon fontos, hogy próbáld meg ne a mobilod órájára vagy a vekkerre ébredni, mert akkor ezer százalék, hogy elfelejtetted amit álmodtál előző éjjel. Persze ez nem könnyű, de mondjuk a hétvégeken gyakorolható. Annyi az egész, hogy elalvás előtt magad elé képzelsz egy órát, amin te állíthatod be azt az időpontot, amikor fel akarsz ébredni. Majd beállítod a kis- és nagymutatót, és már kész is vagy. Próbáld ki! Szerintem hatásos.

Összefoglalásképpen pedig csak annyit mondanék, hogy az álmok valóban kiemelt szerepet töltenek be életünkben. Éppen ezért nagyon fontos, hogy odafigyeljünk rájuk. Ugyanakkor meg kell tartanunk az egészséges egyensúlyt álom és valóság között. Nem szabad oly mértékben elmerülni az álmainkban, ami esetleg már veszélyessé válhat. A lényeg, hogy soha ne feledjük el: álom és valóság két külön dolog, ami, ha a sors úgy akarja, egyszer összekapcsolódik.

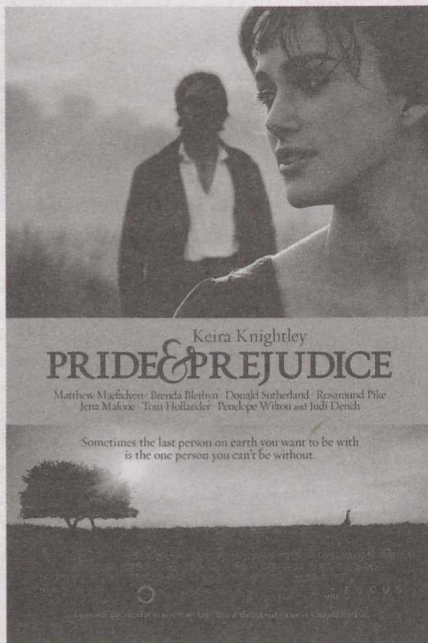
Margittai Orsolya

Első benyomások

Mindenkinek van egy legkedvesebb könyve. Amit már szinte kívülről tud, de újra- és újraolvassva mégis képes újat találni sorai között. Amit már annyiszor olvasott, hogy szinte magától nyílik ki a kedvenc részénél. Remélem legalábbis, hogy mindenkinek van egy ilyen, kissé rongyosra olvasott örök favoritja. Lehet több is, az még jobb. Szerencsémre nekem több is van. Az egyik a Büszkeség és balítélet, Jane Austen tollából. És hogy hol nyílik ki magától? Természetesen második könyv tizenkettedik fejezeténél, vagyis Mr. Darcy levelénél.

Hogy miről szól a könyv? Adva van egy vidéki nemesúr, valamint az ő felesége és öt leánygyermek. Az egyszerűnek tűnő terv az, hogy a lányokat (a szép és kedves Jane-t, az okos Elisabeth-et, a komolykodó Kitty-t, valamint a léha Lydiát és Mary-t) minél jobban férjhez kell adni. Csakhogy Lizzy a fejébe veszi, hogy ő csakis szerelemből házasodik. Ehhez jön még egy jó módú fiatalember, egy ájtatos pap, egy fess katonatiszt, valamint egy felettébb vagyonos és felettébb büszke földesúr udvarlóként való feltűnése a lányok körül. A szokásos történet bontakozik ki az érzelmek kusza útjairól: nem olyan ismeretlen ez körünkben sem, de itt most mindez az udvariasság köntösébe öltöztetve jelenik meg. Félreértések, kavarodások, egy kis gőg és számos elhamarkodott döntés – és ebből már ki is telik egy párszáz oldalas könyv és egy kétórás mozifilm.

Mert mint tapasztalatból már tudjuk, a viszonylag jobban fogyó könyvek nem kerülhetik el a megfilmesítést. Ez történt a Büszkeség és balítélettel is. Természetesen egy ilyen volumenű műnek nem ez az első feldolgozása. Talán az eddigi legismertebb az 1995-ben, a BBC által készített hatrészes változat. Amely Angliában állítólag olyannyira sikeresnek bizonyult, hogy elnéptelenedtek

az utcák a vetítés idején. (Idehaza ekkora érdeklődést maximum a Vad angyal záró epizódja tudott kiváltani, egy angol klasszikus feldolgozása semmiképpen. De még egy magyaré sem.) A sorozat hatása a szigetországban többféle-képpen mutatkozott meg: egyrészt

Colin firth piederstálja a vizes fehér ingnek hála felhőkarcolói magasságokba tört, másrészt pedig Helen fielding megírta örökbecsű művét, a Bridget Jones naplóját, amelyhez szintén innen mérített ihletett.

De az igazság az, hogy minden megfilmesítési kísérlet egy kis csalódást is hoz magával. Nem feltétlenül negatív az új, de azért bizonyosan más. Mert mindenki máshogy, saját akarata és tehetsége szerint képzelet el a történetet, a filmes változat pedig szinte biztosan más szemszögből nézi azt. Kezdve Elizabeth báli ruhájának szabásától egészen Mr. Darcy állá vonaláig. És ezt bizony a film (ha végeredményben teszik is, és mégoly jók a szereplők) nem tudja visszaadni, hiszen akaratlanul is valaki más ízlését és elgondolásait tükrözi.

Ebből aztán sejthető, hogy számomra ez a film egy kicsit nagyobb csalódásnak bizonyult, mint az előző remake.

Mégpedig azért, mert hiányzott valami az ábrázolt légkörből: a század hangulata.

A színészek (és főleg a színésznők) játékaiból hiányzott a beléjük nevelt jólneveltség és visszafogottság látszata, pedig Jennifer Ehle még pirulni is tudott! Ezzel elmentében hiába volt Kiera Knightley játéka természetes és szimpatikus, abban a mielőbb mégis túl mainak hatott. Ebben nem siettek segíteni a jelmeztervezők sem: habár a szereplők többsége tetszetős ruhákban pompázott, a meghatározó stílusjegyek hiányoztak a jelmezekből. Egyedül Judi Dench adta vissza a kor hangulatát, mint méltóságátl-

jes és kissé gögös Lady de Bourg.

Ám Matthew MyFadyen meggyőző alakítást nyújtott, mint Mr. Darcy. Pedig neki nem csak Colin firth, hanem Laurence Olivier alakításának emlékével is meg kell küzdenie. Az ő játéknál már csak Mr. Bennet megformálása volt megnyerőbb. Donald Sutherland szórakoztatóan adta elő az öt leánnyal és szatirikus humorral megáldott apát. A gaz, csábító Wickhamnek – mivel ha jelentőségét nem is, de szerepét tizedére redukálták – nem volt lehetősége kibontakozni.

Mr. Bennet kedves nejének alakja nem volt ennyire eltalált, viszont ott volt Mr. Collins, akinek megjelenéséből fakadó komikumát alaposan sikerült érzékeltetni, habár jellemét nem igazán ismerhettük meg. Viszont örömmel jelenthetem, hogy sikerült találni egy eléggé ügyefogyott Mr. Bingley-t, aki bizonyos

megnyilvánulásaiban meglepően emlékeztetett Beavis-re. (Vagy Butthead-re, nem tudom, sajnos mindig összekeverem őket.)

Bevallom, volt egy pillanat, amikor még az is megfordult a fejemben, hogy a forgatókönyvíró vajon olvasta-e a könyvet, és ha igen, akkor mutassa már meg nekem, hogy hol látta azt, hogy egy angol úr leánya egy sártenger közepén hintázik, vagy éppen hogy az illető leányt megkérő ifjút (aki egyébként fél Darbyshire ura) a baromfiudvaron hagyjuk várakozni. De persze ezek a kis hatásos epizódok már szerves részét képezik a mai filmeknek, és tényleg voltak olyan változtatások is, amelyek adtak valami pluszt a történethez.

Határozott pozitívum viszont, hogy az egyik legkedvesebb idézetem Lizzy apjától („Súlyos választás előtt állsz, gyermekem. Mától kezdve egyik szülőid idegen

lesz számodra. Az anyád nem akar többé látni, ha nem mégy feleségül Mr. Collinshoz, nekem pedig akkor ne kerülj a szemem elé, ha hozzámégy.”) belekerült a filmbe, viszont egy másik kedves mondat Lizzy-től („Ajánlatát semmiképpen nem öltözterhette volna olyan szavakba, hogy én kísértésbe essem elfogadni.”) nem csendült fel.

Mіндеzen kritikai megjegyzések ellenére tagadhatatlan, hogy bár a történet kicsit modernebb és kicsit leegyszerűsített, és egy hangyányit más, azért a film nem sikerül rosszul, sőt.

Ajánlom mindazoknak, akik még nem olvasták a könyvet, és azoknak, akik bár olvasták, azért nem ragaszkodnak a hangulatához annyira, mint én.

Jagodics Ivett

Impresszum

Főszerkesztő:

Rovatvezető:

Szerkesztők:

Fotós:

Lapterv és tördelés:

Alapította:

Felelős Kiadó:

Nyomda:

Honlap:

e-mail:

Szabó Áron

Fenyvesi Dávid

Jagodics Ivett, Margittai Orsolya,

Szabó Gabriella, Kovács Andor, Laki Nándor

Szabó Áron

Talpai Attila Gábor

Kasza Péter Ferenc és Szénás Tamás

SZTE ÁJTK Hallgatói Önkormányzat

Tiszapress Nyomdaipari Kft.

<http://www.hok-juris.u-szeged.hu/>

magyarkozony@yahoo.com

Megjelenik 1.500 példányban, ingyenes terjesztéssel

Újságunkat szemlézi az

»OBSERVER BUDAPEST«

Körkérdés

1. Milyen volt az első ÁJTK-GTK közös nap?
2. Hogyan tanulsz a vizsgákra, hol kivel és mikor?
3. Terveid a nyárra?

Bubrják András IV. éves jogász.

1. Tetszett a sok sportolási lehetőség, eredeti dolgokkal rukkoltak idén elő, mint a falmászás, az óriás koktél kísérlet. Ezek legyenek mindenképp mások is. Lehetőleg jövőre több tányért és több csapatot szerezzenek be.
2. Otthon szoktam tanulni és egyedül. Nincs bevett módszerem, minden tárgyhoz mást alkalmazok. Igyekszem napi adagokra bontani.
3. Szakmai gyakorlat, több helyen is. Sziget.

Nagy Ágnes Petra I. éves TB

1. Jó volt, nagyon sokan voltak, nem volt pangás, mint általában a jogász napokon. Rengeteg rendezvény, italok és finom étel sem volt utolsó. Az esti buli is nagyon jól sikerült, bár Pákó nem volt egy nagy durranás. Viszont nagyon jó ötletnek tartom, hogy mindenki egy külsőst is hozhatott magával.
2. Vagy itt Szegeden, vagy hazautazom és ott tanulok. Fokozatosan, csak egy tárgyra koncentrálni igyekszem elsajátítani a vizsgára szükséges infókat. Általában délután tanulok, maximum 6 órát egy nap, szünetekkel.
3. Kipihenni a vizsgaidőszakot, aztán a barátaimmal felmenni túrázni a hegyekre.

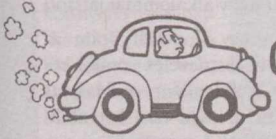

Ágoston Eszter II. éves jogász

1. Nagyon tetszett, jó hangulatra sikerült a közös szervezés, nem volt a karok között rivalizálás. Másztram falat és csúsztam is, a ping-pong is tetszett. Enni azonban már sajnos nem tudtam, mert elfogytak a tányérok. Sokan voltak és jó volt az összekapcsolás a koktélrekord kísérlettel, ami finom volt.
2. Otthon az albérlésben, egyedül, teljes csendben. A tanuláshoz nyugalom kell, és sok koncentráció, mert általában kevés időm van az anyag elsajátítására. Főleg délután, este és éjjel tanulok.
3. Sikeres vizsgaidőszak befejezése, aztán irány Anglia, nyelvtanulás céljából 6 hétre. A maradék időt pedig a barátaimmal töltöm valamilyen vízpart mellett.

Victoria Autósiskola

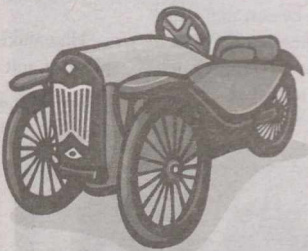

Csongrád megye
akkreditált
autósiskolája

Folyamatos diákkedvezményekkel!

Szeged, Kossuth Lajos sgt. 29.

Telefon:
(62) 552-005,
(62) 552-006

OKÉV: 06012102
akkreditációs lajstromszám: 935

NYUGI

kávézó

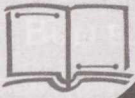
„Azok a boldog 60-as 70-es évek, amikor a kicsik még márkát, a nagyok már kőbambit szopogattak – már biztos nem térnek vissza... De hozzánk bármikor betérhetsz deledől fél újfél!”

Szórakoztató játékokkal várjuk kedves vendégeinket!!!

Nyugi Kávézó Szeged, Vitéz u. 28. Telefon: 06-70/311-3119
Nyitva tartás: hétfőtől péntekig: 9.30 – 24.00, szombat vasárnap: 18.00 – 24.00
UGYANITT AZ EMELETEN FENYŰMÁSOLÓ MŰKÖDI!!!

★ SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM JEGYZETBOLT

A 2005-2006. évi, II. félévi jegyzettámogatás beváltására

2006. június 30-ig
van lehetőség!

A kedvezmény igénybevételére a(z) AJTK, BTK, GTK, GYTK, JGYTFK, TTK, SZÉFK, ZFK az adott félévre beiratkozott, államilag finanszírozott, nappali tagozatos, első alapképzésben, első kiegészítő alap-képzésben, első szakirányú továbbképzésben, első felsőfokú szakképzésben valamint első doktori képzésben részt vevő hallgatók jogosultak.

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM JEGYZETBOLT
SZTE Tanulmányi és Információs Központ
6722 Szeged, Ady tér 10.
(a Hallgatói Szolgáltató Iroda mellett)

Nyitva:
Hétfő-Péntek: 9⁰⁰-17⁰⁰

EGÉSZ ÉVBEN VÁRJA LÁTOGATÓIT A SZEGEDI VADASPARK

Bejárat a Kálvária sugárút felől.
Tel. (62) 542-530, 542-531 Fax: (62) 445-299
E-mail: info@zoo.szeged.hu,
www.zoo.szeged.hu

Nyitva egész évben minden nap,
9.00 órától napnyugtáig.

A floorball

A sportrovatban szeretnénk bemutatni olyan hallgatóságainkat, akik egyetemi tanulmányaik mellett eredményesen sportolnak. Elsőként Németh László második éves joghallgatóval készítettünk interjút.

– Mióta floorballozol?

– Gyakorlatilag gimnázium óta. Második-harmadik környékén, testnevelés órán találkoztam először ezzel a sportággal. Láttuk, hogy vannak ilyen szép színés ütők, gondoltam miért ne próbáljuk ki őket? Érettségi környékén mondta az egyik ismerősöm, hogy páran már fogaloznak ezzel, így hozzájuk társultam be. Ennek már két éve.

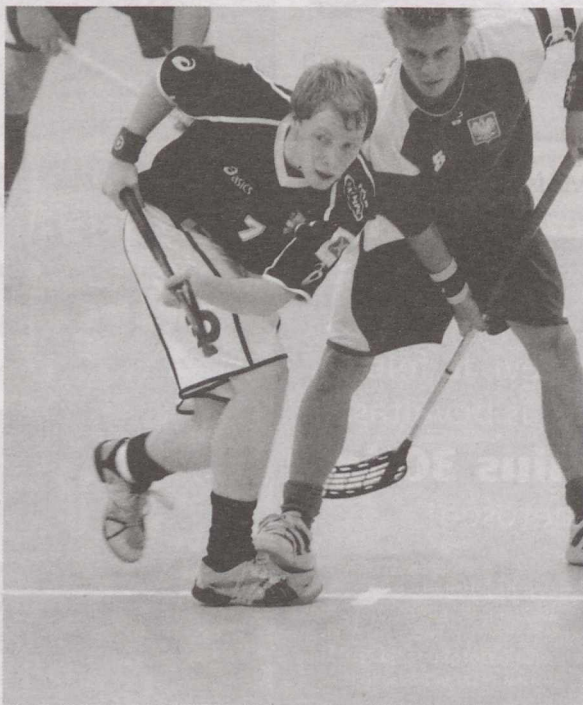
– Versenyeken kipróbáltad már magad?

– Harmadikban indultunk a kispályás OB-n, és sikerült az eddigi legjobb eredményt elérnünk, ugyanis negyedik lettünk. Tavaly nyáron pedig a csapattal kitaláltuk, hogy indulunk az OB III-ban. Azonban a Magyar Kupában nem sok sikerrel jártunk.

– Nincsenek ennek a sportnak az átlagosnál nagyobb

veszélyei? Elvégre egy csomó pasi ütővel próbál meg eltalálni egy kis labdát...

– Ha valaki tud játszani, akkor a sérülések nem jellemzőek. Kevesebb a zöldes-lilás folt, amit az ütő okoz, és több a piros, amit a labda. Nekem egyébként ezzel nem szoros összefüggésben volt tavaly egy térdszalag-szakadásom. Ez még a focis múltamból származó emlék. Tehát tavaly, tizenkilenc éves koromban sikerült beszereznem egy súlyos sérülést, meg is műtötték a térdemet. Ez alkattól függően fél-egy év kiesést is jelenthet. Nekem szerencsém volt, hat hónap múlva

már játszhattam.

– Heti hány alkalommal játszol?

– Van egy floorball órám az egyetemi testnevelés órák keretében keddenként a Hattyas soron. Ezen kívül heti két alkalommal edzek a csapattal.

– Hogyan egyezteted össze ezt az egyetemi tanulmányokkal?

– Nehezen. Ez meg is látszik az eredményeimben, bár igyekszem több fronton is helytállni.

– Ha valaki kedvet érez ehhez a sporthoz, mit tanácsolsz neki?

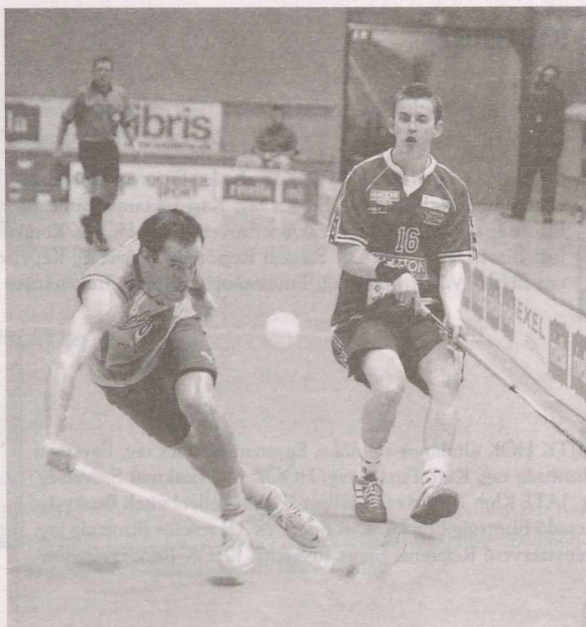
Ez esetben az illetőt szívesen látjuk a szerdai edzésünkön, ami nyilvános. Ezt este hattól tartjuk a Lila iskolában. Valamint az érdeklődők további információkat találnak a honlapunkon: <http://szegedife.atw.hu/>.

És kicsit bővebben magáról a játékról...

A Floorball - mint sok más sportág - gyökerei az ötvenes években alakultak ki az Egyesült Államokban. A sportot eredetileg egy könnyű koronggal és műanyag ütőkkel játszották, főleg fiatalok illetve lányok. Miután az Egyesült Államokban a jég-hoki nagyon népszerű sportág, így itt is kezdetben az

ütő nagyon hasonlított a hokiütőhöz, de a műanyag fejt könnyebb volt hajlítani. A játék neve Floorhockey volt, az első bajnokságot Michiganben rendezték 1962-ben. A Floorhockeyt még ma is játsszák az USA-ban és Kana-
dában.

A sportág a hatvanas évek végén kezdett el ismertté válni Svédországban, olyan svéd diákok által, akik Hollandiában látták a játékot. Hamar népszerű lett iskolákban, ifjúsági

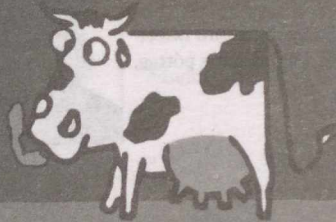
klubokban. Sokféle nevet találtak ki a játéknak; plasticbandy, softbandy, floorbandy. Az eredeti játék háttérbe szorult, és kialakult a napjainkban rohamosan terjedő Floorball sportág, amelyről hivatalosan 1986 óta beszélhetünk.

Jagodics Ivett és Kovács Andor

MOZI ELŐTT, MOZI UTÁN – BULI ELŐTT, BULI UTÁN

Diákigazolvánnyal

10% kedvezmény

tejivó

www.bocitejivo.hu

boci@ivnetwork.hu

NONSTOP – Szeged, Zrínyi u. 2.

Tel.: 62/423-154

Erzsébet Ligeti Teniszközpont

MEGNYITOTTUNK!

Napjegyek

Minden nap 10-15 óráig	700 Ft
Egyéb időpontok	1000 Ft

Béletek

Alkalmankénti bejelentkezés alapján

10 órás bérlet	7000 Ft
20 órás bérlet	13000 Ft
30 órás bérlet	18000 Ft
40 órás bérlet	22000 Ft
50 órás bérlet	25000 Ft

Díákedvezmények:

Diákigazolvány felmutatása esetén ingyen biztosítunk labdát és ütőt a játékhoz.
Július 1.-szeptember 1.-ig egyalkalmas pályahasználat esetén további 30% kedvezményt adunk.

Erzsébet Ligeti Teniszközpont - a Ligetben a Kertmozinál

Nyitva tartás: minden nap 8-20 óráig

Telefon: 62/431-937

Mobil: 30/463-0368

http://www.sport.u-szeged.hu/

Üzemeltető: SZTE Sportközpont és Universitas-Szeged Kft.

Az új HÖK-testület

Pozsonyi Norbert

Pozsonyi Norbert: Az ÁJTK HÖK elnöke, Egyetemi Tanács tag, FEB tag, Köztársasági Ösztöndíj Bizottság, Kari Tanács tag, Kari Oktatási Bizottság tag, Kari Tanulmányi Bizottság tag, HÖOK Jogi Szakmai Szövetség tag, HÖOK Közgyűlés Képviselő, HÖOK Jogi Bizottság tag, HÖOK Szegedi Regionális Szövetség Képviselő, EHÖK Elnökségi tag, EHÖK Választmány tag, Tanulmányi Referens, Tudományos Referens,

Mészáros János

Mészáros János: Az ÁJTK HÖK általános alelnöke, Egyetemi Tanács tag, Egyetemi Sport- és Rekreációs Bizottság tag, Kari Tanács tag, HÖOK Jogi Szakmai Szövetség, EHÖK Választmány tag, JATE Klub Tanács tag, Hallgatói Jóléti Fellebbviteli Bizottság, Kari Tanulmányi Tanácsadó Bizottság Elnöke, Kari Sport- és Rekreációs Bizottság tag, Kulturális- és Rendezvényszervező Referens, Sport Referens, EHÖK Rendezvényszervező Bizottság tag

Bernáth Zsófia

Bernáth Zsófia: Az ÁJTK HÖK gazdasági alelnöke, Egyetemi Lakhatási Támogatások Bizottság tag, Esélyt a tanulásra Pályázati Bizottság tag, Szegedi Városi Ösztöndíj Bizottság tag, Kari Tanács tag, Kari Tanulmányi Bizottság tag, EHÖK Választmány tag, Kari Hallgatói Jóléti Tanács Elnöke, Diákjóléti Referens, Külsügyi Referens

Veres Viktória

Veres Viktória: Egyetemi Kollégiumi Bizottság tag, Esélyegyenlőséget Biztosító Bizottság tag, Kari Tanács tag, Kari Hallgatói Jóléti Tanács tag, EHÖK Választmány póttag, Kari Tanulmányi Tanácsadó Bizottság tag

Lakatos Lilla

Lakatos Lilla: Kari Tanács tag, EHÖK Választmány póttag, Kari Tanulmányi Tanácsadó Bizottság tag,

Bánfi Mónika

Bánfi Mónika: Kari Tanács tag, EHÖK Kulturális Bizottság tag, Kari Hallgatói Jóléti Tanács tag

Vétek Attila: Kari Tanács tag

Vétek Attila

Veress Máté: Kari Tanulmányi Bizottság tag, Hallgatói Jóléti Fellebbviteli Bizottság tag, EHÖK Kommunikációs Bizottság tag

Veress Máté

Tamás Zsolt: Kari Tanács tag, Kari Sport- és Rekreációs Bizottság tag

Tamás Zsolt

Sándor Attila: A levelező tagozatos hallgatók képviselője az új testületben

Sándor Attila

Borsodi Ágnes

Pandora szelencéje

- tudnál olyan zenét játszani, amit szeretek?

Most, hogy a vizsgaidőszakban az ember önkéntes szobafogságba vonul, a kikapcsolódás gyakran egyetlen formáját a zene jelenti, azonban előbb-utóbb a kedvenceinket is agyonhallgatjuk, illetve a legnagyobb gyűjteményekben is vannak olyan számok, melyeket nem szeretünk, vagyis állandóan kiköskentenek minket a tanulásból/figyelemből. (a kereskedelmi rádiókat most inkább hagyjuk zene szempontjából...)

Eddig adta magát az gyakorlat, hogy válogatáskazettákat/cédéket készítettünk (vonatkozó irodalom: Nick Hornby: Pop, csajok, satöbbi), esetleg egyedi Winamp/iTunes lejátszólistákat állítottunk össze, de ezek hallgatására is viszonylag gyorsan rá lehet unni.

A zenéket persze cserélhetjük a barátainkkal stílusok vagy előadók szerint, de ez az egész kategorizálás sántít, ahogy Kiszin tanár

„...az egész kategorizálás sántít, ahogy Kiszin tanár úr mondta gimiben:

- Két zene van, a jó és a rossz!”

úr mondta gimiben:

- Két zene van, a jó és a rossz!

Ezért értelmetlen hát mindenféle kategóriába sorolni a zenéket, és azon vitatkozni, hogy akkor most melyik a jó, és melyik nem-

Ilyesmi járhatott azok fejében is, akik megalapították a „Music Genome Project”-et: ők kifejezetten azzal a céllal ültek össze, hogy a hierarchikus rendszerezés helyett valamilyen sajátságokat találjanak a számokban, és ez alapján kapcsolják össze. A projekt úgy kezdődött, hogy összeültek, nagyon figyelmesen zenét hallgattak, és különböző sajátságok szerint osztályozták a számokat. A figyelembe vett sajátságok köre fokozatosan bővült, mára már mintegy 400 különbözőséget vagy hasonlóságot vesznek figyelembe, és vesz figyelembe a művek alapján létrehozott rendszer, a Pandora.

Ugyanis a nagy rendszerezés látható eredménye egy Pando-

A Pandora vezérlőpultja

ra nevű internetes zenelejátszó (www.pandora.com). Az oldalon beírod egy előadó vagy stílus nevét, és a gép ezek alapján játszik le neked zenét. Ha nem tetszik, akkor továbbléptethetsz, illetve osztályozhatod a játszott zenét – igaz kicsit kezdetleges módon csak jó és rossz közül választhatsz, de kezdetnek nem rossz... –, létrehozatsz saját listákat – a rendszer következetesen állomásnak nevezi ezeket, mintha magánrádiókat készítenél, sőt ezeket elküldheted ismerősöknek, hadd hallják ők is.

A rendszer eléggé kifinomult – 400 jellemző! – és folyamatosan bővül: jelenleg elsősorban angol-amerikai zenék közül lehet keresni, de az utóbbi időben jelentősen

bővült a kínálat latin és európai zenékből is.

Vannak persze hátulütői is: – az egyébként ingyenes – regisztráció nélkül maximum húsz percig lehet bármit is hallgatni, utána kikapcsol és kezdheted előlről az állomás elkészítését.

A számléptetésnél is vannak megkötések, bizonyára szerzői jogi okokból nem lehet bizonyos időn belül többször léptetni.

Néha – több száz szempont ide vagy oda – a mesterséges intelligencia is elég furcsa dolgokat művel, és úgy viselkedik, mintha a nu metal vagy a nyolcvanas évek lenne minden zene szintézise, és ezeket a számokat favorizálja.

Ez a két funkció az, ami miatt nem alkalmas a rendszer mondjuk egy buliba, de tanuláshoz, munkához tökéletesen megfelel.

Elméletileg csak amerikából lehetne regisztrálni, viszont látszólag nincs akadálya, hogy „fals” irányítószámmal regisztrálhass.

Amit viszont nem értek, hogy hogyan lehetett ilyen suta nevet adni a szolgáltatásnak: Pandora szelencéje ugyanis a rontást szabadította az emberiségre, éppen csak a remény maradt benne; ezzel szemben a zene éppen hogy minden, csak éppen a rontás nem, hanem a remény maga; hogy másodjára is egy klasszikust idézzek:

- Zene nélkül mit érek én?

- asterix -

Állásajánlat

A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kar két fő hallgatói munkaerőt keres a felállítandó Jogi Kari Karrier Iroda adminisztrációjának segítéséhez, heti 6-6 órás időtartamra.

Elvárásaink:

- Jó kommunikációs és szervező készség,
- Pontos, precíz munkavégzés,
- Első alapképzés, nappali tagozatos, aktív hallgatói jogviszony.

Az önéletrajzot és motivációs levelet az SZTE Karrier Irodába kérjük eljuttatni 2006. június 30-ig (Szeged, Ady tér 10. TIK).

Platán Pizzéria

József Attila sgt. 86/A.

Telefon: (62) 458-105

(30) 975-5300

www.platanpizzeria.hu

Nyitvatartás: 11-02 óráig,
a teljes időben házhozszállítással

10% diákkedvezmény!
+5% kedvezmény a kivágott hirdetésre

www.platanpizzeria.hu

Házhoz szállítás:

a körtöltésen belül INGYENES!

TICKET RESTAURANT
étkezésijegy-elfogadóhely

A tanár osztja a dolgozatokat. Az egyik gyerek padja mellet megáll.
- Remélem utoljára kaptalak rajta a puskázáson.
- Én is.

- Ki volt a világ első operatőre?
- Természetesen Isten. Hiszen Ő mondta: legyen világhosság!

A székely fiú vacsora közben így szól az anyjához:

- Idősanyám, nem elég savanyú ez a káposzta.
- Fiam, hát ez mákos tészta.
- Hát annak elég savanyú.

- Mi a gyertya közepének a felének a négyzete?

- 64, mert a gyertya közepe a kánóc, annak a fele a nóc és nócszor nóc az 64!

- Erről a termoszról csak jót tudok mondani - magyarázza a szőke nőnek az eladó. - Télen egész nap forrón tartja a teát, nyáron két napig hideg marad benne a limonádé...

A szőkenő elbizonytalankodik:
- És honnan tudja a termosz, hogy nyár van-e, vagy tél?

Az egyik bokszmeccsen kiütik a 4. menetben az egyik félt. A bírórészámol, mire egy nő kiugrik az első sorból:

- Ismerem a buszról, nem fog felállni!

Egy férfi száguldozik az új autójával. A rendőr megállítja:

- Nem olvasta a sebességkorlátozásra vonatkozó táblát?
- Micsoda? Olvasni ilyen sebesség mellett?

- Tudja, mi jár azért, ha hamisan tanúzik? - kérdi a bíró a tanútól.
- Igen, egy Mercedest ígértek érte.

A fiatal katonatiszt így szól a barátjához:

- Képzeld megnőszülök. Eljőnnél tanúnak?

- Természetesen. Soha nem szoktam cserbenhagyni a bajtársaimat, ha szerencsétlenség éri őket.

- Mi az abszolút kód?
- Amikor a rendőr a jelzőlámpa tejetéről kiabálja a színeket.

- Jean, hallott arról, hogy már az állatok is lövöldöznek?

- Nem uram, de miért kérdezi?
- Azt írja az újság, hogy agyonlőtte a menyét.

Egy kutya éjszaka lohol az utcán.

- Hova rohansz? - kérdezi az egyik haverja, aki éppen arra jár.
- A betörők! - lihegi a kutya.
- Szóval betörőket üldözöl? - kérdezi a másik.

- Azt nem tudom. Csak azt hallottam, hogy éjjel az asszonyom így szólt az urához: rablók vannak házban, ereszd ki a kutyát. Aztán a gazdám elengedett.

Női ruhaboltban:

- Hol találok valami ajándékfeleséget?

- Kosztümök az első emeleten, köztőtáru balra... pontosabban mire gondolt?

- A feleségemnek szeretnék venni valamit.

- Ja, leértékelt áruk az üzlet végében.

Két hal beszélget a tóban:
- Vigyázz! -mondja a nagyobbik- Az ott egy horog. Nehogy bekapd!

- Miért? -kérdézi a kis hal.
- Két okból. -válaszolja a nagy- Az egyik, hogy ha bekapod, akkor kihalásznak, megpucolnak, megsütnek és megesznek.

- Nagyon köszönöm -hálálkodik a kis hal- megmentetted az életemet. És mi a másik ok?
- Az, hogy én akarlak megenni!

A halálraítélt cellájába belép a pap.

- Azért jöttem, hogy a kivégzésed előtt közvetísem neked az Isten ígétjét.

Mire a rab:
- Minek kellesz Te ahhoz? Fél óra múlva úgy is találkozom a főnököddel.

Milyen valójában a házasság?
- Olyan, mint egy sivatagi délibáb. A távolban paloták, pálmák, tevék látszanak. Aztán amikor közelebb érsz, akkor eltűnik a palota, a pálmák, és kettesben maradsz a tevével.

A skótnál csöng a telefon:
- Halló, itt a telefonközpont -mondja egy hang a vonal túoldalán -, ön kéthavi telefondíjjal tartozik nekünk!
- Ez kérem tévedés lesz -mondja a skót -, nekem nincs is telefonom.

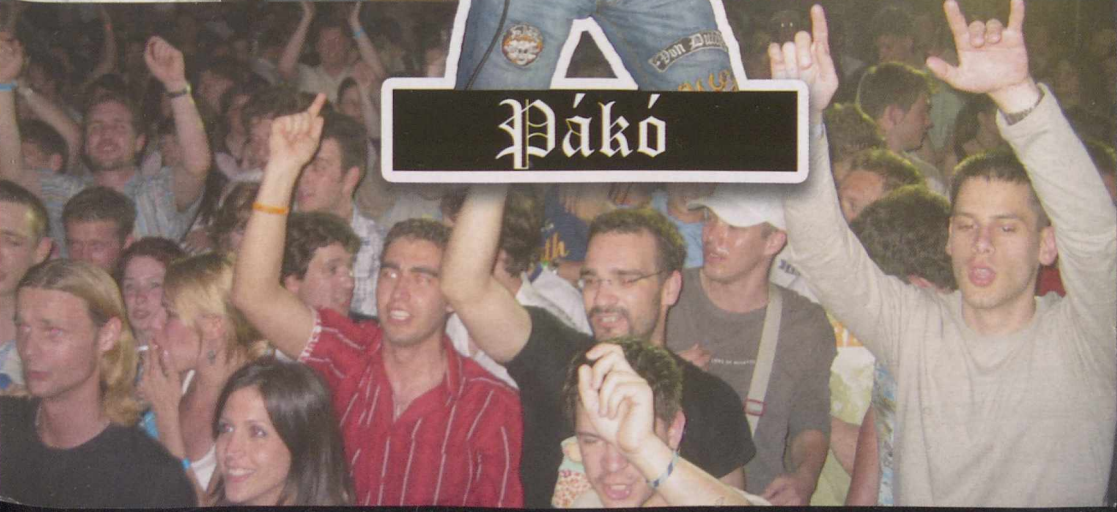
Két alkoholista beszélget a kocsmában:
- Mész vagy maradsz?
- Igen, egy barack!

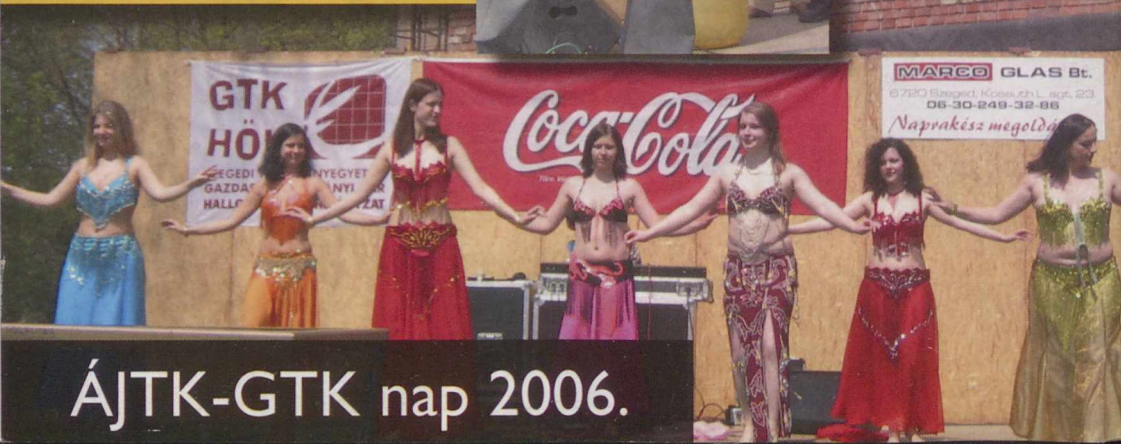
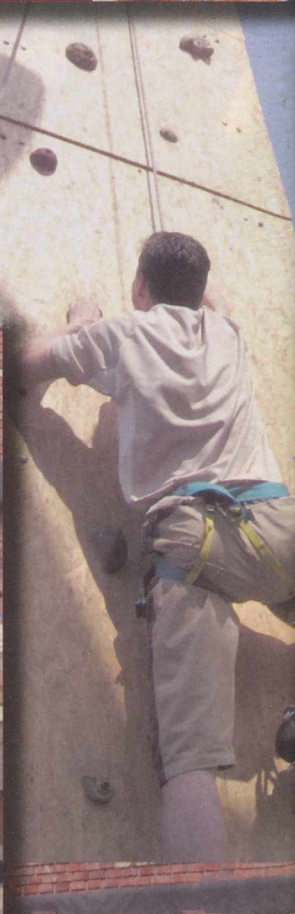

Hogyha, nekem sok penzem lesz, felulok a repulore!

Pákó

ÁJTK-GTK nap 2006.